

Mål C-378/97

Brottmål mot Florus Ariël Wijsenbeek

(begäran om förhandsavgörande
från Arrondissementsrechtbank te Rotterdam)

”Fri rörlighet för personer — Rätten för Europeiska unionens medborgare att fritt röra sig och uppehålla sig — Gränskontroller — Nationella bestämmelser enligt vilka personer som kommer från en annan medlemsstat är skyldiga att visa upp pass”

Förslag till avgörande av generaladvokat G. Cosmas föredraget den 16 mars 1999	I-6209
Domstolens dom av den 21 september 1999	I-6251

Sammanfattning av domen

1. *EG-fördraget — Frister för att genomföra den inre marknaden har löpt ut — Verkningar — Medlemsstaternas skyldighet att avskaffa personkontroller vid gemenskapens inre gränser — Omfattas inte på grund av att lagstiftning från rådet saknas (EG-fördraget, artikel 7a (nu artikel 14 EG i ändrad lydelse))*

2. *Medborgarskap i Europeiska unionen — Rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Utövandet kräver att medborgarskap i en medlemsstat kan styrkas när gemensamma eller harmoniserade regler saknas (EG-fördraget, artikel 8a (nu artikel 18 EG i ändrad lydelse))*
3. *Medborgarskap i Europeiska unionen — Krav på att nationaliteten kan styrkas när gemenskapens inre gränser passeras — Tillåtet på grund av att gemensamma eller harmoniserade regler för passerandet av de yttre gränserna saknas — Påföljder vid överträdelser — Villkor för att det skall vara tillåtet (EG-fördraget, artiklarna 7a och 8a (nu artiklarna 14 EG och 18 EG i ändrade lydelse))*

1. Artikel 7a i fördraget (nu artikel 14 EG i ändrad lydelse), där det föreskrivs att gemenskapen skall besluta om åtgärder i syfte att gradvis upprätta den inre marknaden före den 31 december 1992, kan inte tolkas så, att skyldigheten för medlemsstaterna att avskaffa personkontroller vid gemenskapens inre gränser uppkommer automatiskt, om rådet inte före den angivna tidpunkten har antagit några bestämmelser om detta.

En sådan skyldighet förutsätter nämligen att medlemsstaternas lagstiftningar harmoniseras i fråga om passerande av gemenskapens yttre gränser, invandring, beviljande av visum, asyl och informationsutbyte på dessa områden.

2. Utövandet av de rättigheter som artikel 8a i fördraget (nu artikel 18 EG i ändrad lydelse) ger unionsmedborgarna att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier förutsätter att, om det inte har antagits några gemenskapsbestämmelser om

kontroller vid gemenskapens yttre gränser, vilka även skall innefatta gemensamma eller harmoniserade regler om bland annat villkor för inresa, visum och asyl, de berörda personerna skall kunna styrka sitt medborgarskap i en medlemsstat.

3. Om det inte finns några gemensamma regler eller harmoniserade lagstiftningar i medlemsstaterna om bland annat kontroller vid de yttre gränserna, invandringspolitik, visum och asyl, utgör varken artikel 7a eller artikel 8a i fördraget (nu artiklarna 14 EG och 18 EG i ändrade lydelse) hinder för en medlemsstat att vid äventyr av straffrättsliga påföljder kräva att en person, vare sig denne är medborgare i Europeiska unionen eller inte, skall styrka sin nationalitet vid inresa i medlemsstaten över en inre gräns i gemenskapen, förutsatt att påföljderna är jämförbara med dem som föreskrivs för liknande nationella överträdelser och inte är oproportionerliga och därmed utgör ett hinder för den fria rörligheten för personer.